

Santaka

Laikraštis leidžiamas nuo 1945 metų.

VILKAVIŠKIO KRAŠTO LAIKRAŠTIS

Įspūdingai sutvirkęs dvaras sukvietė minias žmonių

Toma BIRŠTONE

Jau kasmetiniu tapęs moliūgų žibintų festivalis „Parke klaidžioja švieselės“ penktadienio ir šeštadienio vakarais kvietė lankytojus atrasti vieną žaviausių Suvalkijos vietų – Paežerių dvarą. Pasigrožėti lazerių apšviestais rūmais, įdomiai išskobtais moliūgais atvyko rekordinis žmonių skaičius.

Daillai išraižyti moliūgai, romantiškai nušviesti takai, gausybė medžiuos bei tvenkiniuose šviečiančių lazerių švieselių – tai idėjų nestokojančių muziejaus darbuotojų darbo rezultatas, kuriuo pasigėrėti šiemet atvyko dvigubai daugiau žmonių nei pernai – dvidešimt keturi tūkstančiai. Tai rekordinis skaičius per visą renginio istoriją. Tiems, kurie atvažiuo stipriai sutemus, teko ilgai praltkuriuoti. Šalikelės buvo pilnos, o automobilių eilė nusidriekė iki žiedinės sankryžos.

Šis šešerius metus organizuojamas renginys visuomet vykdavo paskutinėmis spalio dienomis, tačiau šiemet nuspręsta jį šiek

▲ Suvalkijos (Sūduvos) kultūros centro-muziejaus kolektyvas renginiui ruošėsi keletą savaitių.

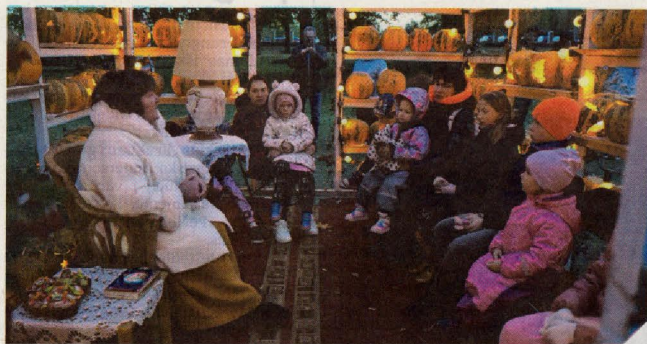
Kęstučio INKRATOS nuotr.

tiek paankstinti. Pasak įstaigos vadovės Odetos Riklienės, jos komanda niekada ir nesiekė, kad moliūgų žibintų vakaras būtų panašus į išpopuliarėjusį Helovyną. Organizatoriai nori, kad ši šventė skleistų šviesą ir ramybę.

Be to, dar viena priežastis – oras. Spalio pabaiga dažnai pasižymėdavo pagela, šaltuku, o kartais net lietumi, todėl Suval-

kijos (Sūduvos) kultūros centro-muziejaus darbuotojai vylėsi, kad paankstinus renginį oras pasitaisyks geresnis. Panašu, kad gamta išgirdo tokių organizatorių prašymą ir neiškrėtė jokių netikėtų pokštų. Be to, šiemet moliūgai užderėjo žymiai anksčiau, todėl kilo abejonių dėl jų būklės. Imta baimintis, jog daržovės pradės pūti.

☒ Nukelta | 6 p.

▲ Senelės vaidmuo atiteko muziejinkelei Aušrai Mickevičienėi, kuri mažiesiems svečiams sekė pasaką „Pelenė“.

Kęstučio INKRATOS nuotr.

☒ Atkelta iš 1 p.

„Mūsų sprendimas pasiteisino – oras buvo nuostabus abi dienas. Žmonės dar kartais tapatina mūsų renginį su Helovynu, tačiau tai tikrai ne tas pats. Tai graži rudens šventė, per kurią mes galime pasidžiaugti nuveiktais darbais, derliumi ir paskutiniuosiu saulės spinduliais“, – teigė O. Riklienė.

Skambant magiška muzikai ir šviečiant daugybei liepsnelių atvykusieji džiaugėsi ramybėje, mielai fotografavosi prie gražių dekoracijų ir neskubėdami vaikščioti po pasakiškomis spalvomis sušvitusią teritoriją. O pažūrėti tikrai buvo į ką. Liepų lajose linksmai šokinėjo didžiulis moliūgas, buvo gražiai rudenišku dekoracijų, o lazerių išryškintū rūmai tamsoje pasipuošė įvairiausiomis spalvomis. Prie viso to prisidėjo MB „Lazerių projektai“. Iš sostinės į Paežerius atvykę specialistai kasmet padeda sukurti tokį įspūdingą reginį.

Didelio lankytojų susidomėjimo sulaukė tunelis, kuriame slėpėsi ne tik išraižyti moliūgai, bet ir didžiuliai vorai. Visai greta stovėjo ragana, kuri tarp dūmų kamuolių virė arbatą ir dalijosi burtais. Šis vaidmuo

atiteko muziejinkelei Elenai Rupeikienei.

Šiemet didelis dėmesys buvo skirtas mažiesiems renginio dalyviams. Jų laukė pasakų namelis, kuriame įsitaisiusi baltais kaailniais pasipuošusi muziejinkė Aušra Mickevičienė, įkūnijusi senelę, sekė pasaką „Pelenė“. Taip pat vaikams buvo pasiūlyta pažaisti įvairių žaidimų, paragauti skanumynų.

Lankytojų neišgąsdino ir kelių eurų įėjimo mokestis. Norėdami išvengti didelių eilių, organizatoriai pasiūlė bilietus internetu įsigyti iš anksto.

„Labai gražu! Kiek daug pastangų įdėta! Normali įėjimo kaina. Organizatoriai viską apgalvoję, net karšto maisto renginyje galima įsigyti“, – muziejaus kolektyvą gyrė į dvaro parką užsukusi Lina.

Tradicinei moliūgų žibintų šventei buvo pradėta ruoštis prieš kelias savaites. Savo feisbuko paskyroje organizatoriai prašė visuomenės paaukoti šių daržovių. Įmonė „Jorus“ jau kelinti metai renginiui padovanoja daugiausiai – ne vieną šimtą – moliūgų. Tačiau ne ką mažiau suvežė ir pavieniai asmenys. Organizatoriai prognozavo, kad šiemet dvaro teritorijoje sutvirk per 1

▲ Įvairiaspalvės lazerių kompozicijos dvaro rūmus apšviestas dvaro skirtingomis spalvomis.

Liljanos DULSKYTĖS nuotr.

500 moliūgų, tačiau išdėliota dar daugiau – 1700 oranžinių kamuolių.

„Sugalvoti tokią idėją nėra sunku, tačiau viską įgyvendinti... Darbuotojai verti didžiausių pagyrų“, – teigė švytinčių parku susižavėjusi vilkaviškietė Ingrida.

Kad reginys būtų toks įspūdingas, stengėsi ne tik Suvalkijos (Sūduvos) kultūros centro-muziejaus darbuotojai. Neapsieita ir be savanorių, kurie likus savaitei iki šventės kruopščiai darbavosi moliūgų dirbtuvėse, pagalbos. Žibintus kūrė darbo kolektyvai, švietimo įstaigos, nevyriausybinės organizacijos, bendruomenės, asociacijos. Dvaro ledainė irgi kelioms dienoms buvo virtusi dirbtuvėmis, kuriose ryškiaspalvės rudens daržovės virto nuostabiais žibintais. Buvo galima pasigėrėti išskobtomis žvaigždėmis, animacinių filmukų herojais, įvairiais gyvūnais. Netgi išpaustyti skeletai atrodė labai žaviai.

Pirmąją šventės dieną, penktadienį, kolektyvas dirbo nuo pat ryto. Kas dėlėjo moliūgus, kas tvirtino vorų tinklus, o kas

rūpinosi pasakų namelio puošyba. Vien uždegti visas žvakeles, patupdytas moliūgų viduje, darbuotojams reikėjo trijų valandų. „Kolektyvas pavargęs, bet pakylėtas“, – vakar teigė įstaigos vadovė.

Po šventės likę moliūgai nebuvo išmesti – jie iškelia į danielių ukius.

Kasmet moliūgų žibintų vakaras Paežeriuose sulaukia vis didesnio susidomėjimo. Pasivaikščioti po šviečiantį dvaro parką atvyko ne tik daugybė rajono gyventojų, bet ir lankytojų iš Vilniaus, Kauno, Alytaus, Marijampolės ir kitų Lietuvos miestų. Renginys nenuginčijamai tapo gražiausia rudeniška Suvalkijos (Sūduvos) kultūros centro-muziejaus darbuotojų surengta švente.

„Tokio masto renginį organizuojame vieninteliai regione. Turime minčių, kaip nustebinsime lankytojus kitais metais, todėl tikimės jų sulaukti dar daugiau. Džiaugiamės, kad per visus mūsų organizuotus renginius buvo puikus oras, o tai leido realizuoti visas idėjas“, – apibendrindama kalbėjo O. Riklienė.